

268

1653-1819. Νοταριακές πράξεις. Ζάκυνθος.

Δ. Βαγιακάκος, «Μανιᾶται εἰς Ζάκυνθον ἐπὶ τῇ βάσει ἀνεκδότων ἐγγράφων τοῦ ἀρχαιοφυλακείου Ζακύνθου. Α' Ἡ οἰκογένεια Νίκλων – Νικλιανῶν (1554-1859)», *ΕΑΙΕΔ* 5 (1954), σ. 25-31 αρ. 1-2, σ. 32-55 αρ. 4-24, σ. 57-84 αρ. 26-46, σ. 85-96 αρ. 48-57· *ΕΑΙΕΔ* 6 (1955), σ. 3-22 αρ. 58-79, σ. 24-36 αρ. 81-93, σ. 37-51 αρ. 95-112, σ. 53 αρ. 114-115, σ. 55-65 αρ. 118-124, σ. 69-71 αρ. 127-129.

ΑΠΟΣΒΕΣΗ ΕΝΟΧΗΣ ΜΕ ΔΟΣΗ ΑΝΤΙ ΚΑΤΑΒΟΛΗΣ

1663, 8 Ιουνίου

«... Τὴν σήμερον παρὼν σωματικῶς ὁ μισσὲρ Ἀντώνιος Κοσμᾶς λεγόμενος Γερακάρις τοῦ Μιχαλάκι ἀπὸ τὴν Μάνη, ὁ ὁποῖος ἐπειδὴ καὶ νὰ ἐπερίλαβε ἀπὸ τοὺς παρόντας σινιὸρ Γιώργο Βαρσαμᾶ καὶ ἀπὸ τὸ μισσὲρ Γιώργο Νίκλο, ἤγουν ἀπὸ τὸ Βαρσαμᾶ ριάλια διακόσια δέκα καὶ ἀπὸ τὸν αὐτὸν Νίκλον ἕτερα ἄλλα ριάλια διακόσια δέκα μὲ τὰ ὁποῖα ἐφαμπρικάρισε καὶ ἔκαμε μίαν γαλιόττα μπάγκουε (ἢ τοῦτ' αὖτε δεκοχτώ, ὀνομαζόμενη ἡ Κυρία τοῦ Σκοποῦ, καὶ ἐπειδὴ καὶ ὁ ἄνωθεν Κοσμᾶς τὰ μὲν ἔχη τὸν μόδον νὰ τοὺς δώσῃ τὴν εὐχαρίστησιν στὲς ἄνωθεν σοῦμμες καὶ μέλλοντας νὰν τότε στενέψουν, λοιπὸν διὰ νὰ μὴν τοῦ ἀκκουζάρουνε ἐξοδες καὶ μᾶστιμμες εἰς τὴν χάριν ὅπου τοῦ ἔκαμαν νὰ τότε σοφφράγουνε στὴν ἄνωθεν σοῦμμα, μὲ τὴν ὁποῖα ἐπεφραζιοναρίστη τὴν αὐτὴν γαλιόττα, εἶναι τὸ δίκαιον νὰ τοὺς εὐχαρίστησῃ, περὶ τῆς παρούσης καὶ θεληματικῆς τρόπου δίδει ἀπὸ τὴν σήμερον καὶ στὸ ἐρχόμενο παραδίδει πρὸς τοὺς ἄνωθεν σινιὸρ Βαρσαμᾶ καὶ Νίκλο ἀπὸ τὴν ἄνωθεν γαλιόττα μερικὰ δεκατέσσερα, Νο 14, ἤγουν τὰ ἑφτὰ καθενός, διὰ νὰ τὰ δεσπονέουν καὶ κάμουν ὥς θέλουν καὶ βούλονται, διορθώνοντάς τους ἀσσολούτους νοικοκυραίους στὰ αὐτὰ 14 μερικά, σιάντε τὴν ἄνωθεν εὐχαρίστησιν καὶ τοὺς τήνε ρεφενδάρει διὰ νὰ κάμουν ὥς θέλουν καὶ βούλονται, μὲ τὸν ὁποῖον μόδον καὶ συμφωνίαν οἱ ἄνωθεν κρεδιτῶροι διαμένουν εὐχαριστημένοι ὁ καθένας τους στὸ ὅ,τι ὥς ἄνωθεν ἔχει νὰ λάβῃ καὶ κράζονται πλερωμένοι καὶ τὰ ἐξῆς ...».

ΔΩΡΕΑ ΠΡΟΣ ΑΝΑΔΕΚΤΟ («ΒΑΠΤΙΣΤΙΚΙΟΝ»)

1663, 30 Αυγούστου

«... ἐνεφανίστη παρὼν σωματικῶς ὁ μισσὲρ Αἰῆς Νίκλος τοῦ ποτὲ Ἀναγνώστη, ὁ ὁποῖος ἰνστάρει νὰ γράψω ὥς κάτωθεν: Ἐπειδὴ καὶ καιρὸν ἀπερασμένον νὰ ἐβάπτισε ἓνα παιδί τοῦ παρόντος μισσὲρ Γιάννη Φουκᾶ Μηλιώτη, τὸ ὁποῖον ὠνομάτισε Γιώργιο, εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου τοῦ Πατινιώτη καὶ θέλοντας ὁ αὐτὸς Νίκλος νὰν τοῦ δώσῃ ἐκεῖνο τὸ χάρισμα καὶ βαπτιστικίον ὅπου εἶναι τὸ χρειάζομενο, ἐπειδὴ καὶ ἀπὸ ἐκεῖνον τὸν καιρὸν νὰ μὴν τὸ ἔκαμε, θεληματικῶς τρόπου καὶ εἰς δυνάμει τῆς παρούσης δίδει ἀπὸ τὴν σήμερον καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας διὰ βαπτιστικί πρὸς τὸν ἄνωθεν φιότζο του καὶ πάντων τῶν κληρονόμων καὶ διαδόχων αὐτοῦ ἓνα κομμάτι σπιτότοπον, ὅπου ἡδρίσκεται νὰ ἔχη, τόπος νοῦδος, στὴ σκοντράδα τοῦ Ἁγίου Ταξιάρχου τοῦ Πασπαλιάρη, τοῦ μάκρου ὁρυῖες τέσσερες

καὶ τοῦ πλάτου ἕτερες ὀρυῖες τέσσαρες ἰντζίρκα, ὅσο εἶναι καὶ ἡνδρίσκειται μὲ ἅπασά του ἄλλο δικαίωμα καὶ μὲ κάμποσες πέτρες καὶ θεμέλιο ... Τὸν ὅποιον ἄνωθεν σπιτότοπον δίδει ὡς ἄνωθεν, ἵνα κάμη πρὸς τὸ ἄνωθεν παιδί διὰ βαπτιστίκι του διὰ νὰ τὸ κάμη καὶ δεσπονέρη εἴτι ἄρα θέλει καὶ βούλεται μὴ ἀπὸ τινος ἐναντιούμενος μὲ τοιοῦτον τρόπον, διότις τόσο ὁ αὐτὸς Γιώργος, ὡσὰν καὶ πάντες οἱ κληρονόμοι καὶ διάδοχοι αὐτοῦ νὰ ἔχουν ὁμπλῖγο νὰ δίδουν πρὸς τὸν ἄνωθεν Νίκλο καὶ πάντας τοὺς κληρονόμους καὶ διαδόχους αὐτοῦ τὸν κάθε ἴησιον χρόνον, κάθε στήν πρώτη τοῦ Τρυγητίου, ἀρχινῶντας ὁ καιρὸς ἀπὸ τὸν Σεπτέμβριον τὸν ἐρχόμενον ρεάλι μισὸ καὶ ἓνα κοττόπουλλο καὶ τοῦτο αἰωνίως ὡς ἄνωθεν, δίδοντας ἐξουσίαν τοῦ ἄνωθεν μισσέρ Ιωάννη διὰ ὄνομα τοῦ ἄνωθεν παιδιοῦ του, νὰ στριδάρη καὶ δεκρετάρη τὸ παρὸν χάρισμα καὶ βαπτιστίκιον διὰ νὰ ἔχη πάντοτε τὸ στέρεο, βέβαιο καὶ ἀπαρασάλευτο καὶ μὲ τοιοῦτον τρόπον, διότις ὅποτε τῷ καιρῷ ἤθελε ἐναντιωθῇ τινὰς τὸν ἄνωθεν φιότζο μου, ὀββέρο τοὺς κληρονόμους καὶ διαδόχους του, ὡς ἄνωθε διὰ τὸν ἄνωθεν τόπον, ὑπόσχεται ὁ αὐτὸς Νίκλος τὰ κτήματά του ὅλα, κινητὰ καὶ ἀκίνητα, παρόντα καὶ μέλλοντα, νὰν τοὺς μαντενίρη στὸ ποσσέσσο τὸ παντοτινὸ καὶ ἔπειτα νὰν τοῦ σολλεβάρη ἀπὸ κάθε ἐνάντιο ἐξοδες, ντάννα, ἰντερέσσα καὶ μεγιοραμέντα, ἔτζι ἀλικόντρο καὶ τοῦ αὐτοῦ παιδίου νὰ εἶναι ὁμπλῖγάδα καὶ ὑποτικάδα τὰ καλά του καὶ μεγιοραμέντα ὅπου ἤθελε κάμει στὸν αὐτὸν τόπον διὰ τὴν ἄνωθεν κοντριμπαιτζιὸν τὸ ρεάλι μισὸ καὶ κοττόπουλλο τὸν κάθε χρόνον καὶ τὰ ἐξῆς, διὰ τὸ ὅποιον παιδί, ἀπειθῇ καὶ νὰ μὴ εἶναι τοῦ νόμου, ὁ ἄνωθεν πατήρ του προμεττέρει ἵν προπρις μπένιε διὰ τὸ αὐτὸ καὶ μαντενιμέντο τῆς παρούσης ...».

269

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

1652-1823. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα, δικαστικές αποφάσεις κοινοτικών κριτηρίων, διαιτητικές αποφάσεις, αποφάσεις γενικής συνέλευσεως του κοινού, διαδικαστικά έγγραφα. Δρυμαλία, Κάστρο Μπούργος, Νεοχώρι, Φιλώτι (Νάξος), Θερμιά (= Κύθνος), Κωνσταντινούπολη, Μυκόνος, Νάουσα (Πάρος), Νιός (= Ίος), Παροικιά (Πάρος), Πάτμος, Πλοέστι, Πολύκανδρος (= Φολέγανδρος), Σύρος, Χίος.
Έλενη Κούκου, *Οἱ κοινοτικοὶ θεσμοὶ στὶς Κυκλάδες κατὰ τὴν τουρκοκρατίαν. Ἀνέκδοτα ἐγγράφα*, Ἀθήνα 1989, σ. 17-318 αρ. 1-209.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΥ ΤΗΣ ΠΑΡΟΥ ΠΕΡΙ ΕΚΛΟΓΗΣ «ΚΑΤΖΕΛΛΑΡΙΟΥ»
(ΝΟΔΑΡΟΥ)

1716, 14 Ιανουαρίου

«... Μὲ τὸ νὰ πέρασεν εἰς τὴν ἄλλην ζωὴ ὁ μακαρίτης ἐντιμότητος χωρεπίσκοπος Καριστινός, πὺν εἰς τὴν ἐπιστάσιαν τῆς καντζελαρίας ἐργαζούντανε. Τὴν σήμερον περιμαζωμένοι οἱ πολὺ ἐκλαμπροὶ ἀφέντες προεστοὶ μὲ βουλὴ καὶ θέλησιν καὶ τῆς λοιπῆς κοινότης, στὸν διατεταγμένον τόπον διὰ νὰ κάμουν ἐγήφισιν. Καὶ καθὼς εἶναι πάρα πολὺ ὠφέλιμη καὶ ἀναγκαία τούτῃ ἢ ὑπόθεσις ἐγνωρίστηκε ὅτι πρέπει νὰ εἶναι καὶ ἀπὸ τοὺς προεστοὺς μας ἓνας ἐκλελεγμένος πὺν νὰ ἔχει πρᾶξιν καὶ τιμημένην ἐμπιστοσύνην νὰ ἐπιμελεῖται μὲ καθαρότητα τούτῃ τὴν χρειαζόμενην ἐπιστάσιαν διὰ σύστασιν καὶ εὐχαρίστησιν ἀνάπαυσιν τοῦ

